



JUSTITSMINISTERIET

Civil- og Politiafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 18. marts 2010
Kontor: Dyrevelfærdskontoret
Sagsnr.: 2010-150-1630
Dok.: KAB40739

Hermed sendes endelig besvarelse af spørgsmål nr. 685 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 15. februar 2010. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Marlene Harpsøe (DF).

Lars Barfoed

/

Jens Teilberg Søndergaard

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 685 fra Folketingets Retsudvalg (Alm. del):

”Ministeren bedes kommentere artiklen ”Sag om vanrøgt syltes” af 4. februar 2010 fra www.nordvestnyt.dk og svare på om ministeren er enig i, at der nemt kan skæres seks måneder af sagsbehandlingstiden i dyreværnsager, og om ministeren vil medvirke til at se på, hvordan sagsbehandlingstiden vedrørende dyreværnsager kan nedbringes?”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet følgende udtalelse fra Rigsadvokaten, hvortil der henvises:

”I den artikel, der er nævnt i spørgsmålet, gives der udtryk for, at der i sager om overtrædelse af dyreværnslovgivningen ville kunne skæres 6 måneder af sagsbehandlingstiden, hvis sagen ikke inden tiltalerejsning skulle forelægges for statsadvokaten og Rigsadvokaten.

I den anledning kan jeg oplyse, at det følger af dyreværnslovens § 29, stk. 1, 1. pkt., at den, der ved dom findes skyldig i mishandling eller grovere uforsvarlig behandling af dyr, ved dommen kan frakendes retten til for bestandig eller for et nærmere fastsat tidsrum at eje, bruge, passe eller slagte eller i det hele beskæftige sig personligt med dyr. Det samme gælder den, der efter tidligere at have gjort sig skyldig i uforsvarlig behandling af dyr på ny findes skyldig i en sådan overtrædelse, jf. § 29, stk. 1, 2. pkt.

Det følger af Rigsadvokatens forelæggelses- og kompetence-regler for anklagemyndigheden, at sager, hvor der opstår spørgsmål om rettighedsfrakendelse, herunder sager om rettighedsfrakendelse efter dyreværnsloven, inden tiltalerejsning skal forelægges Rigsadvokaten gennem den regionale statsadvokat.

Baggrunden for denne forelæggelsesordning vedrørende dyreværnsager, hvor der kan blive tale om rettighedsfrakendelse, er bl.a. hensynet til, at der i disse mere alvorlige sager om overtrædelse af dyreværnsloven fastlægges en ensartet praksis for, hvornår anklagemyndigheden nedlægger påstand om, at den tiltalte skal frakendes retten til at beskæftige sig med dyr. Endvidere medvirker forelæggelsesreglen til at sikre, at der - når betingelserne herfor i øvrigt er opfyldt - i videst muligt omfang nedlægges påstand om rettighedsfrakendelse i sager om grove eller gentagne overtrædelser af dyreværnsloven. Endelig kan forelæggelsesreglen medvirke til at

sikre, at der i hele anklagemyndigheden er den fornødne fokus på behandlingen af disse sager.

På den anførte baggrund er der efter min opfattelse ikke grundlag for at ophæve de nævnte forelæggelsesregler vedrørende sager om rettighedsfrakendelse.

Med hensyn til sagsbehandlingstiden i disse sager skal jeg i øvrigt bemærke, at anklagemyndigheden er meget opmærksom på, at alle straffesager fremmes med den fornødne hurtighed, jf. herved også retsplejelovens § 96, stk. 2. Det gælder naturligvis også sager om overtrædelse af dyreværnsloven, herunder sager hvor der kan opstå spørgsmål om rettighedsfrakendelse.

Jeg kan tilføje, at anklagemyndigheden til brug for vurderingen af, om et forhold vedrørende overtrædelse af dyreværnsloven er af en sådan karakter, at der er grundlag for at nedlægge påstand om rettighedsfrakendelse efter dyreværnslovens § 29, stk. 1, (f.eks. om der er tale om mishandling eller grovere uforsvarlig behandling af dyr) som udgangspunkt indhenter en udtalelse fra de veterinære myndigheder (Fødevarestyrelsen og/eller Det Veterinære Sundhedsråd). Den tid, der medgår hertil, indgår således også i den samlede sagsbehandlingstid i dyreværnssager.”